

BUDAPESTA
4 Martiu st. v.
Duminica 16 Martiu st. n.

Va est joi'a si duminec'a.
Redactiunea: *Strada*
arborului verde nr. 12.

Nr. 17.

ANULU XV.
1879.

Pretulu pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Melania Ioanovicîu.

Déca aruncâmu o privire a supra progresului nostru culturalu facutu în cei de pe urma trei-dieci de ani, adeca dela 1848 încôce, putemu constatâ cu bucuria, că acela a luat unu avântu considerabilu.

Pe toate terenurile vedemu ivindu-se talente, mai multe sêu mai puține, cari ni storcu recunoscint'ă si applause si cari ni promitu unu viitoru frumosu.

În deosebi arta musicala, atâtu de desconsiderata mai de multu, a începutu sê ieie de câtu-va timpu si la noi unu sboru mai înaltu. Antâiu s'au înfiintiatu choruri bisericesci, apoi iesira la ivela unele talente în cântare, mai apoi pianul si violin'a au gasitu cultivatori, se formara reuniuni de musica si de cântari, si în urma se detera si unele concerte.

Tôte aceste mai de multu nu existau. Înainte cu trei-dieci de ani nu se audia nici de talente musical române, nu se aflau nici reuniuni musicale si de cântari, si nici nu se arangiau concerte românesci.

Ieta progresul nostru!

Astadi putemu dice, că celu puținu avemu unu începutu de cultura musicala. Si acestu începutu promite multu, căci se manifesta din ce în ce mai puternicu, si din mai multe parti. Ocaziunile se repetiescu din ce în ce mai desu, când putemu sê cetimu ivirea unor puteri nôue pe terenul artii musicale.

Concertele din carnavalul trecut asemena ni-au adusu la ivela unele nume nôue în lumea musicala; niste talente cari de siguru vor fi multu amintite în press'a româna.

Între toate aceste de siguru locul de frunte îl ocupa cele două june artiste, cari debutara în serata literaria si musicala a tinerimei române din Budapesta, domnis'orele Elena Zaphiry si Melania Ioanovicîu, despre cari vorbiramu de repetite ori în această foia.

Credîndu a ni fi facutu o datoria, publicaramu deja portretul domnis'orei prime; totu cu această convingere decorâmu adi pagin'a acest'ă cu portretul celeialte artiste începătoare.

Domnis'ora Melania Ioanovicîu, fiic'a repausatului comerciantu românu din Budapesta Nicolae Ioanovicu, posede unu frumosu materialu de voce mezo-soprana. A studiatu trei ani de zile în Viena, că elev'a renumitei maestre Marchesi, de unde s'a retorsu bine pregatita pentru carier'a sa artistica.

Acastă cariera are sê fia stralucita, căci jun'a nôstra artista posede acele calități, cari câstiga laurii admiratiunii.

Voci neinteresate în privint'ă acest'ă, criticele diuarelor din Budapesta despre debutul domnis'orei Ioanovicîu în serata tinerimei române de aice, constatara esistint'ă acestor calități.

Din tota anim'a i dorimu sucésu deplinu!

I. H.

Melania Ioanovicîu.

S u l t a n i t i ' a .

Comedia în 5 acte.

(Urmare.)

Vasilie : Nici nu mi-asiu fi permis acésta, de cumva unu interesu mare si generalu nu m'ar fi îndemnatu sè viu câtu mai curêndu.

Traianu : Unu interesu mare si generalu ! (La o parte.) De buna séma vré sè céra baii.

Vasilie : Da, si am fost convinsu, cà nu voiu vini însedar. Dta mi-ai vorbitu de atâte ori, si atâtu de frumosu, despre zelul d'a sacrificá pentru binele publicu.

Traianu : Nu numai am vorbitu, dar am si facutu. Eu am sacrificatu multu. Acésta e o placere a mea.

Vasilie : Pentru care te si felicitu. Oh ! câti ómeni sânt la noi, cari în veci nu-si facu dator'ia.

Traianu : Ticalosii !

Vasilie : Asiá dara nu m'am înstelatu în dta ! Îmi pare bine. Deci convinsu de unu resultatu frumosu, îti voiu spune pe scurtu scopul vimirii mele la dta.

Traianu : Poftesce !

Vasilie : În urmarea evenimentelor nóue, Dobrogea este a nóstra. Europa ni-a dat'o. Dar dându-ni-o, ea ni-a încredintiatu o misiune frumoáa. Noi trebuie sè ducemu acolo civilizatiunea. Acésta se întroduce prin școli. Prin urmare trebuie sè înființámu acolo școli.

Traianu : Pré bine. Sám de acordu. Trebuie sè înființámu școli. Guvernul are dator'ia sè céra îndemnitáte.

Vasilie : Nu numai guvernul, dar si noi particularii trebuie sè ni facemu dator'ia în privinț'a ast'a.

Traianu : (La o parte.) Acesta dóra voiesce sè me faca dascalu în Dobrogea ! (Cu voce nalta.) Cum ?

Vasilie : Prin contribuiri.

Traianu : Ah ! (La o parte.) Léta c'amu ajunsu la tînta.

Vasilie : Si chiar pentru aceea vimii la dta, sè-ti spunu cà s'a formatu unu comitetu, care aduna oferte pentru înființáre de școli române în Dobrogea. Unu mare patriotu ce esti, credu cà n'ai trebuinț'a sè facu apelu la generositátea dtale.

Traianu : Nu, nu !

Vasilie : Ci numai simplu sè-ti facu cunoscutu, cà si eu sám membrul acestui comitetu, si cà prin urmare si eu voiu primí bucurosu ori ce suma pentru scopul acest'a.

Traianu : Îmi pare fórté bine. M'am gânditu si eu multu la Dobrogea. Dorescu înființárea școlelor. Din nenorocire ínse în momentul acesta nu potu sè contribuescu în favorul lor, càci tocmai în momentele trecute primii o epistola, care asemene a cerutu ajutorul meu, si prin urmare nu Pam pututu refúsá. Oh ! eu nu refusu nici odata invitárea la sacrificáre. Dar tocmai din caus'a acésta pung'a mi s'a cam desiertatu, si în momentul acesta n'am parale la dispozițiune. Dar te voiu însciințá. (La o parte.) Poti sè astepti pâna în veci !

Vasilie : Asiá dara contezu pe promisiunea dtale ?

Traianu : Poti. Totu-de-una am fost omu de parola.

Vasilie : Acuma me ducu la altul. Si déca voiu gasi multi ómeni zelosi cà dta, ostenéla comitetului nu va fi zedarnica. Adio ! (Ese.)

Scen'a III.

Traianu singuru.

Școli în Dobrogea ! . . . Par cà noi n'amú avé alta necesitáte mai urgentá, decâtu sè ne prepadimú baii pentru Dobrogea . . . Poftimú, facá-si Dobroge-nii școli, déca au trebuinț'a de ele . . . Dela mine nici unu gologanu nu vor capetá . . . Avemu noi destule necesitáti aici acasa. Numai aceste sè le putemú satisfacé . . . Pentru aceste si eu asiu sacrificá bucurosu . . . De esemplu înarmarea . . . Vina cineva si céra pentru acestu scopu, i voiu deschide si eu pung'a . . . Dar nu vine nimene, pentru cà toti umbla dupa flori de eucu . . . Ei vreu sè faca școli în Dobrogea . . . Hahaha !

Scen'a IV.

Traianu si Strungariu.

Strungariu : Îmi pare bine, cà te aflú acasa.

Traianu : Dóra ai sè-mi spuni ceva importantu ?

Strungariu : Da.

Traianu : Poftimú, ocupa locu !

Strungariu : (Siede.) E bine, frate, nu vreu sè-ti facu vr'o întroducere mai lungá, càci cu multu esti mai inteligentú si devotatu intereselor tíerii, decâtu sè ai trebuinț'a de ast'a.

Traianu : (La o parte.) Dóra si acesta vré parale.

Strungariu : Asiá dara, fára sè-ti înșiru niste frase lungi, voiu întrá îndata în obiectu, si îti voiu spune pentru ce am vimitu.

Traianu : Sám curiosu a sei.

Strungariu : Pentru unu scopu naționalu.

Traianu : Cugetatu-am îndata. Va sè díca e vorb'a de-a dá parale ?

Strungariu : Asiá este. Si tocmai pentru aceea vimii la tine sè te rogu cà pe unu mare patriotu, carele — precum mi-ai spusu — ai sacrificatu atâtu de multu pentru scopuri naționale, sè víi si în favorul ideii pentru care se aduna acuma parele în tóta tíer'a.

Traianu : Frate Mateiu ! Cuvintele tale patriotice si onórea ce mi-ai facutu, m'au emoționatu cu totul.

Strungariu : Va sè díca potú sperá ?

(Va armá.)

IOSIFU VULCANU.

Întrebare si raspunsu.

Tu esti trista si în gânduri fruntea ta se adâncesce,
Ale tale gene ude le pleci tainicu spre pamêntu,
Înspre ceru priveseci cu jale lun'a ce prin nori plutesce,
Pe cărâri misterioáse pasul teu pe locu s'opresce
Si neandítu de lume glasul teu se pierde 'n vêntu !

Ce dureri necunoscute si ce cruda presimțire
Te mai facu s'arunci suspine si din ochii tei schintei ?
Nu esti tinera, frumoáa, nu ai inima, iubire,
Cá sè dai vietii mele cea mai sânta fericire ? . . .
Unu suspinu si dóne lacrimi au fost totu raspunsul ei . . .

Cum ? la dulcea-mi întrebare tu stai muta si de ghiatiá ?
Te 'ndoiesci cà 'n al meu sufletu e putera de iubitu ?
Nu credi tu cà esti unic'a si voió'a deminét'ia,
Ce-a resfrânsu razele sale peste trist'a mea viet'ia ? . . .
C'unu surisú, c'o sarutare ea atunce mi-a vorbitu . . .

PETRU V. GRIGORIU.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu. de Mrs. May Agnes Fleming. —

(Urmare.)

— Eu voi impartasi starea lucrului indata curatorului meu, si te rogu dupa o ora se-l cercetedi, ca si celelalte afaceri se se regulede.

— Voiu veni, deca-mi va fi permis se te vedu inea unu momentu, si se-mi ieu remasu bunu.

Ea facu din capu aprobandu, si pasi inte pe trepte in sus.

Sir Hugo statea la feresta bibliotecei si privia la acea scena. Ce se insemne acest'a? Elu iesi pe coridoru.

Paulina vini pe trepte in sus si se apropiu de elu fara nici o frica. Facla lui cea palida o incuraga si-i dede de nou tota puterea resistintei. Acum nu mai semntea ca nici o indoiela, nici o slabieune.

— Paulina! Ce va se dica acest'a?

— Acea ca nu sum mai multu sub potestatea dtale, ci dispunu ensa-mi de mine si de averea mea.

Facla lui deveni si mai palida. Elu pricepu indata instinctivu totu lucrul.

— Vino in biblioteca, — dise elu scurtu.

Elu inchise usia si ea statu naintea lui, palida, inse fara frica.

— Tu te-ai cununatu cu Guido Carls court?

— Da.

Si acum ei statura ca vre-o cinci minute facla in facla — in tacere amenintatoare.

Cununata era sevrsita si ori cum s'ar fi maniatu Sir Hugo, si ori cum ar fi strigatu, lucrul nu se mai putea repara. Ea era cununata si nu era mai multu sub potestatea lui, putea dispune dupa placu de averea ei. Elu nu putea face nimica in contra.

— Eu sum maritata, — intrerupse Paulina tace-rea ominosa; — spre a scapa de unu frate, am rogatu pe celalaltu se me ieie de soia. Dta me vei pricepe, Sir Hugo, ca lam rugatu se se cunune cu mine, dta si Lordul Montalien m'ati constrinsu la acestu pasiu. Am auditu complotul dvostre, se me ingropati de viu in Tannenhof, pana cand me voiu invoi se me maritu dupa unu omu ce-l urescu. Asiu fi scapatu de acea sorte, in casul celu mai criticu, prin morte; acum inse sum casatorita cu Guido Carls court, si elu me scapa de potestatea dvostre nainte de plecarea sa la America.

— Nainte de plecarea sa la America! Soia unci crede avute nu are trebuintia de a merge in esilu.

— Dta si Lordul Montalien nu ati face ast'a: Mr. Carls court inse e marimosu si-mi dete icrasi libertatea ce am avut'o in ora acea, in care am decisu a deveni soia lui. Eu nu voiu descoperi lunei secretul meu, si nu m'asiu fi maritatu dupa elu, deca elu nu parasia Anglia. Elu a juratu, ca va pastra secretul casatoriei nostre si elu isi va tine cuvntul. Dta vei ave bunatate a-i inmanu jumetate din averea mea, cand elu va veni.

Ea pleca spre usia, baronul inse o retinu.

— Eu nu te pricepu. Voiesci se dici, ca acest'a casatoria nu e o casatoria adeverata, si cumca Guido Carls court nu va face nici o pretensiune de persona ta, si cumca elu parasese pentru totu-de-una Anglia si tu ramani aici?

— Da. Dta nu pricepi o astfel de marimositate. Deca voiesci se-mi pastredi acestu secretu, ramanu

naintea lunei Miss Lisle si pupila dtale; din contra, voiu dechiaru lunei fara reserva, ca tirania dtale m'a constrinsu la acestu pasiu nebunu.

Elu pasi naintea ei si o prinse de mana:

— Eu iti voiu pastra secretul, Paulino, nici chiar sor'a mea si Lordul Montalien nu vor sci nimicu despre aceste; poti dispune liberu de tote, de si eu remanu naintea lunei curatorul teu.

— Iti multumescu, Sir Hugo.

Ea esi din biblioteca si grabi in chila ei, caditu in genunchi si-si ascunse facla in mana. Ea nu plangea, de si anima ei era aproape se plesnesca, si remase jos, ca si cand nu ar fi voitu mai multu se se redice.

Timpul trecea.

Ioana batu la usia.

— Sir Hugo te poftesce, distora, se mergi in biblioteca.

Ea se redica incetu si merse in biblioteca. Ierasi incuia Sir Hugo usia dupa ea.

Paulina nu cuteza a privi la Guido, de si sciea ca elu a venitu.

— Tu imi spusesi, ca am se imanuediu lui Guido Carls court jumetate din averea ta, — incepu baronul amabilu, — elu inse dechiaru, ca acest'a e o gresiea si refusa primirea.

Inspaimentata se intorse ea catra elu.

Guido surise.

— Acestu paragrafu nu a fost in juramntul meu. Eu me bucuru, ca am pututu se-ti servescu, si-ti poftescu ca nici odata se nu te caiesci de acestu pasiu. Nu primescu acei bani. Pote ca sum decadiutu, inse vedu, ca esistu si mai alte abisuri, cari eu inca nu le-am ajunsu. Poimane voiu parasu Anglia si pote ca me voiu reintorce ierasi, deca voiu pute cu onore. Inse si deca n'ar fi cu putintia se me mai rentoreu, — continua elu, privind-l ea palida si tremuranda, — dta se nu ai nici o tema, caei eu imi voiu tine juramntul si nu voiu descoperi lunei secretul tale, de ar aduce viitoriu cu sine ori si ce. In comparatiune asi dara e totu atata, seu ne desparte oceanul, seu se fiu aici. Si acum, Paulino, spune-mi amabilu unu adio — in numele trecutului nostru!

Cu unu surisu intimu i intinse elu mana. Asia statu elu naintea ei, mai frumosu, mai nobilu, decatu candva unu barbatu, cu renunsierea sa marimosu, si anima ei batea acum pentru elu, ea sciea acum ca il iubese.

Capul ei superbu se pleca acum in rusine, in mustrare, in compatimire si in afabilitate. Ea nu putea vorbi, degetele ei zaceau reci in mana lui calda, o privire nespusu de doiosa se atinti spre elu, si ea fugi din biblioteca.

Asia se despartira ei, pote pentru totu-de-una! Si in acelu momentu, cand il perdu, ea sciea ca-l iubese.

Ea era soia lui si de o mia de ori mai bucuros ar fi maritu, decatu se fia disu: „Guido, ramani la mine.“

Asia remase ea in ora cununie ei si veduva, si era in intiesul deplinu al cuvntului: „Maritata si totusi fara barbatu.“

Doue zile dupa aceea pleca vaporul „Oneida“ din portul dela Southampton si duse cu sine pe Guido Carls court in indelungatul seu esilu.

Finea cartii a treia.

(Va urma.)

Calindarul septemănei.

Dumin.	4 16	G. 3 aj. s. crucei. c. p. Gerasim.
Luni	5 17	c. m. Conon, c. p. Marcu, s. m. Eulog.
Marti	6 18	42 mm. d. Amoreia, c. p. Arcadiu.
Mercuri	7 19	ss. st. mm. Vasiliu, Efrem, Capiton.
Joi	8 20	c. p. Teofilaet, s. ap. Ermi, c. Dometiu.
Vineri	9 21	40 mm. d. Sevastia, s. Cesariu.
Samb.	10 22	ss. mm. Codrat, Cipr., Cresc.

Zulu-Caferii.

Zulu-Caferii sînt unu interesantu poporu africanu, negru si golu. carele a datu si dă multu de lucru europenilor albi. Ensusi regele lor Cetevaio este mai de totu golu, dar Majestatea sa góla si négra batú mai deunadi cu hordele sale pe englezi. Englezilor li s'a aprinsu cas'a nu numai în Asia cu Afganii, ci si în Africa cu pelegii negri Zulu-Caferii. Europeanii au dusu civilisațiune încátu s'a pututu la acele popóre semi-selbatice, dar ele totusi cu greu suferu subjuga-rea, ci când li se dă ocașiune, încérca a se eliberá.

Cá se avemu naintea ochilor imaginea esacta a acestui poporu, acarui mișcare mai nóua se afla acuma la ordinea țilei, e necesaru studiul întregului Capu-de-buna-speranția, din sudul estremu al Africei, căci acestu Capu a adusu pe europeni în contactu cu indigenii africani din acele tînuturi.

Cafraria, tíer'a zulu-caferilor, cu republic'a Transvaala, si de Oranie, si cu tíer'a Capul-de-buna-speranția, forméza confiniul séu unghiul estremu al Africei spre sudu, între gradurile 23—35, latíme sudica, si între 35—50, lungime óstica, spelate fiindu de oceanele atlanticu si indicu, care la Capu își dau mîna. Marimea teritoriala a acestor tíeri la olalta se pune la 750,000 km. □ cu 780,000 locuitori indigeni si colonisti. Indigenii sînt Caferii, otentotii, piticii; colonistii sînt: olandezii, englezii, teutonii cu mai óre cătiva malai si chinezi.

Tíerile aceste sînt muntóse, înaltîndu-se în forma de terasa pîna la 1800 mtr. de-asupra nivoului marei. Clim'a e temperata si sânetósa. Anutimpuri au numai dóue: vér'a dela septemvre pîna la aprile, si iér'n'a dela maiu pîna la septemvre, fiindu eclips'a só-relui la ei spre nordu. Rîurile în timpu ploiosu se umfla repede, dar séca mai de totu la seceta. Cel mai mare rîu este Oranie (Oranje-Rivier, numitu de cătra indigeni Cai-Garib) carele se nasce din rîurile: Nu-Garib — rîul negru, — si din Cai-Garib — rîul galbenu, — care din urma e numitu de cătra olandezi si Vaal-Rivier, de unde si numirea republicei Transvaala si de Oranie. Jumetate de paměntu e folosivera, cealalta jumetate e stîncósa si desiérta.

Ocupațiunile principale ale colonistilor sînt: agronomi'a, cultur'a vinului (constanti'a), si mai alesu prasirea vitelor si a strutiului; iéra ale indigenilor sînt mai cu séma prasirea vitelor si vênatul. Produsele tíerilor din remnul vegetalelor: totfeliul de bucate importate din Europa acolo, arborii: puturosu, galbenu, de corale, olivul, viti'a de vía, finicul, caf'a si bumbacul; din remnul animalelor: calul, vac'a, ói'a, zebr'a, quag'a, gazel'a, moim'a, elefantul, rinocerul, ipopotanul, leul, leopardul, hien'a, cănele selbaticu; iéra din remnul mineralelor: diamantul, aurul, argintul, aram'a, plumbul, sarea, carbunele.

Tíerile aceste sînt destulu de avute, cá se atraga pe navigatorii europeni, si totusi abiá în seculul al XV-lea portugezul Vartolomeu Diaz la an. 1486 a fost primul europénu, carele a descoperitu si pusu piciorul pe Capul-bunei-sperantie, dupa elu Vasco de Gama la an. 1496. Dar portugalii nu au préconsideratu descoperirea lor, nevoindu se o exploateze. Nu asiá au facutu olandezii, cari la 1600 descalecându acolo, au cuprinsu locu si au dusu si colonisti niederlandezi si teutoni. Acestora li-au urmatu englezii pe la a. 1782, si vedîndu, cá Capul-bunei-sperantie li-ar puté servi dreptu stațiune comoda si avuta în calea cătra Ostindia, s'au încercatu a ocupá dela olandezi, si dupa mai multe lupte la an. 1795 au si reesitu.

Olandezii — numiti boeri = Buers — cá proprietarii mari, si-au mai revindicatu dreptul odata, dar iérasi au fost supusi de cătra englezi, cari dela pacea din 1814 sînt domii tíerii. Boerii olandezi înse si de aci încolo au statu totu pe picioru ostilu cu guvernul englezu, pentru independint'a lor, iéra englezii cá se-i póta înfrînge cu totul. s'au folositu si de amici'a caferilor din vecin'a Cafraria, pîna ce ne mai putěndu suferi vecsațiunile nenumerate, boerii olandezi s'au vedíutu constrěnsi a emigrá mai înlăintrul tíerii, peste ríul Oranie si Vaal, si aci în cóstele Capului-bunei-sperantie si a Cafrariei au fundatu republic'a Transvaala si de Oranie, care republica s'a si recunoscutu de cătra englezi la an. 1854.

Dar nu mai puçinu au avutu se suferi si caferii, amicii englezilor, dela englezi.

Cafraria, dela arabicul cafir — infidelu, necredinciosu, giaur — este tíer'a necredinciosilor, si caferii sînt necredinciosi giauri, dupa conceptul musulmanilor. Caferii sînt de patru familii: amacos'a, amateuba, amaponda si amazula, care din urma familia, adeca amazula, pe scurtu zulu (zulu — ceriu tíera cerésca) séu zulu-caferii, este familia domnitóre. Zulu-Caferii sînt pastori si vênatori, robusti, bruneti negri, cu frunte si nasu mare, peru lănosu si buzati. Ei sînt lotromani si crudeli mai alesu faci'a de neomeni'a colonistilor.

Dupa ce ei au statu multu timpu în lupta cu boerii olandezi, cari cuprinsese si din Cafraria o parte mare cu portul renumitu Natal de cătra oceanul indicu, si dupa ce olandezii s'au vedíutu constrěnsi a parasí Cafraria în portul Natalu, si a fundá republic'a lor Transvaala si de Oranie, englezii în semnu de recunoscint'a cătra Caferi pentru ajutoriul datu în contra olandezilor, au cuprinsu ei acelu tînutu din Cafraria cu portul Natalu, si l'au botezatu Cafraria britanica.

Luptele de atunci, între englezi si zulu-caferi s'a peróndatu mereu. O mare lupta a fost între aceste dóue guverne la an. 1853. În anul curinte s'a încinsu lupt'a din nou între zulu-caferi si între englezi.

Se díce cá zulusii aru fi rapitu trei femei de ale colonistilor englezi, si de aci s'a începutu dușmaniile. Se póte, cá rapirea a fost pretextu din partea ambelor părți, dar e mai verosimila parerea, cá zulusii sciindu pe englezi si în alte părți angagiati, s'au rescolatu pentru independint'a lor. Ei sînt organizati militaresce cá europenii, sciú manuí armele dar si de arcurile lor primitive se folosescu cu succesu, precum ni spunu scirile de pe cîmpul de resboiu, cá zulusii au nimicitu totalminte o trupa de englezi.

Ací ca încheiare se mi se permita o mica observare. Doi studenti din clasele inferióre mergěndu dela șcóla cătra casa, au țisu unul cătra altul: „Totusi

bune sînt si resboiurile, cãci mai bine înveteãm u geograffi'a." Si ei au avutu dreptate.

GEORGIU TRAILA.

Dela Paris.

— 12 martie.

Între nenumeratii straini cari vinu sè petreca din cãnd în cãnd la Paris, cei mai interesanti sînt brasilianii.

Despre unu conte din Brasili'a, unu Crösus, se povestese urmatórea istorióra, care — de si dóra nu e adeverala — caracteriséza escelentu acea rasa.

Contele, de care începui a vorbi, întrã în o restauraþiune si ordonã sè i se deice o cuverta de díce franci.

Cotletul de vitielu i placù fórte, de acea strigã servitorului:

— Mai dà-mi unu cotletu!

— Îmi pare fórte reu, înse nu e permisu sè dãm u mai multu decãtu dóue bucãti.

Contele se scóla, nu díce nici o vorba, se duce la proprietarul restaurantului, cumpera totu otelul, si peste cinci minute se rentórcelã la table d'hóte, ísi reocupa locul si striga:

— Garçon, mai dà-mi si al treile cotletu!

*

Unu ñuariu din provincia povestese urmatórea istorióra picanta petrecuta acolo.

O copila de tîeranu într'una din ñile se întelnì cu notariul comunalu, care redactéza actele de casatoriã, îndatinatelã la casatoriã civila.

Copil'a îl întrebã cãtu cósta o casatoriã?

— Doi franci, — respunselã notarul.

— Iéta banii, — díse fét'a, — cãnd potu sè vinu?

— Vineri înainte de miédiadi la 10 óre.

La timpul ficsatu, rumenindu, dar fét'a totusi se înfaçisíã precisu.

Notarul i aréta unu scaunu, pe care copil'a ocupã locu cu multa bagare de séma, cá nu cumva sè i se turtésca îmbracamêntul.

Înse timpul trecea, biét'a féta mai cá se topise de doru, iér notarul se mirã cá mirele nu se mai înfaçisíéza.

— Dar unde întãrðia mirele teu, fiic'a mea? — i díse în urma notarul.

— Mirele meu! — esclamá fét'a. Eu n'am mire. Am gãnditu înse, cá pentru doi franci voiú capetã aice si mire.

*

Furi'a duelului mai grasséza înca si acuma p'ai-ce. Dintre unele incidinte, ñiarele împartesíescu si acest'a.

Ñilele trecute unu oficieru se certã cu Rothschild, si cért'a se încheiã prin o provocaþiune din partea oficierylui.

Caus'a certei fu o declaraþiune fãra reserva a lui Rothschild faþia de unu generalu.

— E bine, — respunselã Rothschild, — ieste-mi iertatu sè scíu ce legatura ai dta cu generalul?

— Sãm primul seu adjutantul.

— Pré bine, dl meu, asiã dara si eu voiú însarciná pe primul meu comptabilu sè se bata cu dta.

*

Dl X. se preumblã necaçitu pe strade, pentru cá peste dóue-díeci de ani va trebui sè platésca 1500

franci, cá fiul seu nascutu acuma sè póta fi voluntaru.

Unu prietinu voi sè-l mângãie, si i díse:

— Dar se póte, cá pãn'atunce legea se va schimbã.

— Ai dreptate, — respunselã X., — stergêndu-si ochiú, si-apoi cine scíe? Se póte cá peste dóue-díeci de ani fiul meu va fi fiul unei veduve, si-atunce nu va trebui sè platésca.

*

La unu banchetu convenì unu legitimistu si unu republicanu.

— Dlor, — díse republicanul cãnd se asiédíara la mésa, — trebuie sè ve facu atentí, cá déca beu mai multu, am datin'a d'a me certã cu legitimistii. Déca si acuma asiú patí asiã, ve rogu sè nici nu bagati de séma acest'a!

Abiã siédíu acest'a, se scólã legitimistu:

— Dlor! Si eu trebuie sè ve facu atentí, cá déca beu mai multu, si cineva începe a se certã cu legitimistii, am datin'a a-l scóte pe ferésta. De cumva si acuma s'ar întemplã acest'a, sè nu ve superati!

Banchetul decurse fórte bine. De politica nu se vorbi nimica.

*

Unu tineru însuratu, néosiú francesu, care mi-a promíse a petrece cu mine o séra, preumblãndu-ne pe stradele Parisului, îmi scrise în momêntul din urma aceste ñire:

„Scumpe amice!

„Îti ceru scuse cá nu te potu însotí la preumblarea proiectata de noi pe adi. Caus'a e simpla, dar tu — cá nensuratu — cu greu o vei întielege. Iéta-o totusi: Sócr'a mea, care eri înca erã reu bolnava, adi s'a vindecatu.

„Compatimesce pe nenorocitul teu P.“

Unu bancaru a perdutu fórte multu ñilele trecute la bursa.

Elu alergã la amant'a sa si i díse:

— Scumpa Victorine, cu durere trebuie sè-ti facu cunoscutu, cá sãm silitu a me despartí de dta.

— Pentru ce? — întrebã ea înspaimêntata.

— Pentru cá am perdutu multu la bursa, si nu-ti voiú puté dá pe anu mai multu de 20,000 franci.

— Ah! bah! Acest'a te nelinicesce? Nu cunosci bine ânim'a mea, amice, déca esti capabilu a presupune, cá pentru o cauza atãtu de bagatela asiú fi în stare a me despartí de dta.

Bancarul plinu de bucuria i sarutã mânilé.

— Nu ne vom despartí, amice, — încheiã ea, — ci în locu sè víi la mine în tóte ñilele, de acuma înainte vei vení numai de dóue ori pe septemãna.

GASTON.

Catastrof'a dela Seghedin.

— 12 martie.

De ceea ce ne-amu temutu, n'amu scapatu. Tisa care de dóue septemãni totu cresce si ne amenintia, în sfîrçitu a esundatu. Astadi Seghedinul se afla sub apa, si în gîurul lui, pâna unde petrunde ochiul, se întinde o mare nemarginita.

Vedere înfricosyata! Nu scíu fi-voiu în stare macaru a o schitiã? Cãci a o descrié n'am nu numai talentu, dar nici timpu. Cine s'ar pune acuma în mijlocul pericolului sè scriã pe lungu, cãnd strigate despe-

rate petrundu la audiu din tóte părțile, când sunetul clopotelor trase în o urechia umple aerul și când valurile se isbescu din ce în ce mai furios de cas'a în care me aflu.

Si totusi, conformu promisiunii mele, dle redactoru, ieta îți aruncu în pripa pe hârtia câteva schiție, că publicul cetitoru al „Familiei” se aiba informațiuni sigure și despre acestu evenimentu grozavu.

Eri am sositu aice de cătra Timisióra. Si de atunci am vedutu atâte scene neuitate, încátu asiu puté se scriu despre ele tomuri. De asiu fi poetu, asiu puté se cântu miseri'a; de-asiu fi pictoru, asiu puté se zugravescu niște episoade atátu de gróznice, încátu aru stórcé lacrime, căci le-am vedutu cu ochii.

Deja eri satele din apropierea Seghedinului: Tápé (unde siedu și Români), Dorosma (unde siedu sêrbi), Mindszent și altele au fost inundate. Se pôte dice, că aceste nu mai esistu. Toti locuitorii au fugitu pe unde au pututu, casele mai tóte s'au cutropitu, și abia numai turnurile se mai vedu. Cursul Tisei presinta nnu spectacolu fôrte tristu! Valurile înfuriate ruineza și rapescu totu ce gasescu în cale. Acoperisuri de case, cotetiuri, hambare, cara, lemne, paturi, léganuri, paie, fênu și altele de-aceste plutescu deasupra apei. Tipete sfașietóre resuna de pe valuri, și vaete desperate respundu din desperare.

Pâna în nóptea trecuta înse totusi se mai sperá, că celu puçinu Seghedinul va puté fi mântuitu de această plaga fatala. Mii și mii de ómeni, civili și militari, tierani și domni, lucrara necentenitu se aredice o stavila valurilor. Dar tóte au remasu însedaru.

Adi nópte la 1 óra și jumetate catastrofa s'a întâmplatu. Tis'a a ruptu aredicatur'a calei ferate a Tereci-de-jos, și cu vehementia diabolica petrunse în orasiu.

Spain'a nu se pôte descrie. Îndata s'a datu signalul de pericolu. S'a trasu clopotele. Orasiul în care nimene nu dormia, eși pe strade. Toti grabira a-si mântui viçtr'a, sute de carute pornira cătra Seghedinul nou, ómeni din tóte clasele, tineri și betrâni, prunci și femei, fugiau nesciindu în catrâu. Perdiendu-si presintra de spiritu, multi se aruncara asiá dicendu în braçele furiei.

Intr'aceste ap'a totu creșcea, ea inundá cu repeçiunca fulgerului casele, stradele și piatiel. Ómenii alergau că scosi din minte dintr'unu locu în altul, care li parea mai siguru, dar în câteva minute valurile petrundeau si acolo, si eu trebuiau se fuga mai departe. În multe părți casele începeau a se suropá, din altele se audieau plansetele nenorocitilor, ici colo valurile aduceau deja câte unu cadavru, și — cá tabloul demonic se fia completu — de odata isbucni focu în fabrica de aprindiele (chibrituri.)

Nu voiu continua acestu desemnu posomoritu. Anim'a mi se stringe, când îl vedu, și mân'a îmi tremura când îl scriu. Seghedinul nu mai este. Esundarea fa spelatu asiá dicendu cu desevêșire, căci din mîile de case, abia mai stau câteva sute.

Pagub'a e grozava. Înse nu numai atâta! Si vieti de ómeni au caduutu jertfa. Dar în momentul acesta nici pagub'a materiala, nici numerul mortilor, nu se pôte constata.

Înceiu aceste șire, căci cas'a vecina tocmăi acuma s'a cutropitu. Valurile murmura sub ferést'a mea. Cauta se fugu si eu.

Dar voiu mai stá aice, pâna ce va fi cu putintra, și apoi voiu grabi a ve mai tramite unele împarteșiri scurte dar esecte.

G. M.

Cronic'a lumei.

Proiectul de lege pentru întroducerea limbei ungueresci în tóte școléle populale s'a presintatu. Diet'a a continuatu desbaterea budgetului singuraticeilor ministerie. Joi s'a începutu desbaterea budgetului ministeriului de comunicațiune. Înainte de a se începe, dóra spre a-si câștigá simpatia în diferitele partide, ministrul de culte Tréfort a presintatu proiectul de lege pentru întroducerea limbei ungueresci în școléle populale, care fu primitu cu aplause din tóte părțile deputatilor magiari. Acestu proiectu e scurtu, contine numai 9 paragrafi. Motivându-se, că cunoscintra limbei ungueresci e necesaria pentru fia care cetatiano, și că prin urmare învetiarea ei trebuie se se înlesnesca pentru toti, § 1 ordóna că în preparandfile confesionale de limba nemagiara, unde limb'a ungueresca și pân'acuma s'a propusu cá studiu obligatoru, în viitoru se se propuna astfel, că toti preparandii absoluti se scia vorbi și scrie ungueresce; (§ 2) la trei ani dupa întroducerea acestei legi nimene se nu póta capetá decretu de învetiatoru, care nu e capabilu a propune limb'a ungueresca în școléle populale; (§ 3) învetiatorii cari se afla în pracsă, trebuie se documenteze în cursu de 6 ani prin esamene, că sânt în stare a propunc limb'a ungueresca. cei trecuti de 50 ani potu fi absolvati de ministru; (§ 4) unde pân'acuma nu s'a propusu limb'a ungueresca, dar învetiatorul e în stare se o propuna, acest'a se se începa numai decátu; (§ 5) dupa trecere de 6 ani limb'a ungueresca va fi obligatóre în tóte școlile din tier'a; (§ 6) și pân'atuncea, unde se afla învetiatoru capabilu s'o propuna; (§ 7) ministeriul se decida în cari comitate se se întrodunca și pân'atuncea; (§ 8) ministrul va controlá întroducerea prin organele sale; (§ 9) esecutarea legii se conerede ministrului de culte și celui de interne.

În Francia se repetiesce istoria petrecuta în Români'a. Cadiendu conservativii, partea mai radicala a republicanilor voiesce se urmarésca pe calea legii pe toti membrii guvernelor din urma. Cei mai moderati sânt în contra, și se crede, că corpul legiuitoru va respinge propunerea facuta în asta privintia.

Rusii evacueza acea parte a Rumeliei, care va remâne a Turciei, și apartine Rumeliei orientale. Avantgard'a trupelor turcesci de reocupațiune a si intratu în Adrianopolu, de unde înse rusii n'au eșitu înca cu totul. Astfel în Adrianopol e ocupațiune rusoturca.

Flot'a englesa s'a retrasu de pe marea marmorea, din apropierea Constantinopolelui, unde a petrecutu unu-spre-diece luni.

Din Români'a se anuncia, că corpurile legiuitoré au votatu cu mare majoritate necesitatea revisiunii constituțiunii în întielesul tratatului din Berlin.

Literatura si arti

Doué tragedii. Dl Ionu N. Sioimescu, autorul tragediei: „Mórtea lui Radu VII dela Afumati”, ni-a suprisu çilele trecute cu doué tragedii mai nóue. Un'a: „Constantinu Basarab Brancoveanu”, s'a publicatu înca la 1877, — ier'a dou'a: „Diurpaneu seu ultimul Decebal al Daciei”, a aparutu în anul eurentu. Salutâmu cu bucuria ori ce productu nou în literatur'a nóstra dramatica atátu de saraca. Încátu pentru aceste piese ale dlui Sioimescu, vom reveni asupra lor, dupa ce le vom ceti. De ocamdata observâmu numai atâta, că ambele sânt scrise în versuri albe. Fia-care costa

âte 1 leu nou. Două exemplare se afla de vândiare și la noi, un exemplaru 50 cr.

„Școl'a Româna“ ierăsi va încetă. Când la noi încetă vr'o foia, publicul românesc indolent se desțeta din apat'ia sa și constata cu întristare acea încetare, dorindu că foia să se renvia, căci apoi va fi spriginită cu mai multa caldura. Câte odata foia și învia, dar publicul pân'atuncea uita să-si faca datori'a, și redactorul desamăgitu e silitu a-si încetă de nou publicațiunea. Astă a patit'o și „Școl'a Româna“, redactată în Sibiu de dl B. Petri. Când aceșta foia a încetatu, învetații noștri au strigatu în choru : „Ce paguba ! Să invităm pe dl Petri a o renecepe, căci noi o vom sprigini !“ Dl Petri audî acestu cântecu sirenicu, și se lasă a fi amăgitu. Foia apară ierăsi, dar duii învetații uitara promisiunea. „Școl'a Româna“ nici de asta-data nu capetă abonanti de ajunsu. În urmarea acesteia redactorul anunță în broșur'a din urma, că deca pîna la finea lui martisioru nu se vor adună celu puțin 400 de abonanti, foia va încetă pentru totu-de-una. Audți, dl'or învetații !

Nr. 4 al „Siedietorei“ contine urmatoarele materii : Marsul Calarasilor, poesia de V. Alecsandri, — Vacile, datine și credințe române, de S. Fl. Marianu, — Strigări din giurul Siomecetei mari, tramise de Elia Popu, — Muierca vicelna, poveste glumetică, de Iosifu Roșca, — Ce e nou în țera și lume, — Hodoroșcu și Troșcu, — Calindaru pe jumetate de luna. Ilustrațiune : portretul lui David bar. Ursu de Margineni. — „Siedietorea“ ese în Budapesta, de două ori pe luna, pretul pe unu anu 1 fl. 70 cr., redactoru Ios. Vulcanu.

La Táborszky și Parsch în Budapesta a aparutu : „Első ábránd magyar dalok felett“, de Huber Károly, pretul 1 fl. 50 cr.

Biserica și școlă.

Esc. Sa mitropolitul Miron Romanu, carele petrece de vr'o diece zile în Budapesta, luându parte la ședințiile delegațiunii, luni în 10 l. c. a fost primitu în audienția de Maj. Sa.

Pr. Ssa episcopul Mihaiu Pavel a sositu la Budapesta, spre a depune Maj. Sale jurământul că non denumitul episcopu al Orădii mari. Precum aflămu, instalarea numai dupa Paști se va pute face.

Maj. Sa regele a daruitu comunității bisericești gr. or. române din B. Ciaba sum'a de 100 fl., pentru restaurarea bisericești și școlii sale.

Români din Macedonia au începutu să aiba neplaceri. De când învetațiamentul român în Macedonia, Epiru și Tesalia, face progresse, Grecii s'au înversunatu, căci — scrie unu corespundinte al „Rom. Lib.“ — numărul școlilor române se sporesce, numărul elevilor crește zilnic, ideea românismului petrunde și prinde radecini în inimile românilor, școlile române mergu înainte, ier cele grecești stagnéza. Amenințări, intrigi, calomnii, nerușinate urgii, trădări și false acuzări au ploatu cu abundanția, s'au pusu chiar bani în lucrare că să stinga acestu focu sacru al românismului care i amenință di cu di. Guvernul turescu alarmatu de strigătele grecilor a fost de multe ori înșielatu, dar urm'a urmelor întielegându lucrul, a liberatu unu ordinu formalu și specialu prin care se anunția tuturor autorităților a dá Românilor protecțiune în școlé. Acestu ordinu a pusu lacatu urgiei grecești.

Societati și institute.

Societatea „Petru Maioru.“ În ședinția din duminică trecută dl drd Absolon Todea a continuatu

cetirea lucrării sale despre starea culturală a Românilor pîna în finea seclului al XVII. Societatea va aranjă la 23 martie ședinția publică, pentru care deja se facu pregătiri.

Asociațiunea transilvană. În ședinția din urma a comitetului s'a cetitu o scrisore a Societății „Transilvania“ din Bucuresci, prin care se cere unu raportu despre împartirea sumei de 400 fl., care s'a daruitu de numita Societate pentru tinerii români meșeriasi ; s'a hotaritu să se faca acelu raportu. Contele Schweinitz cere spriginul moralu și materialu alu Asociațiunii pentru școl'a de sculptura ce se va înființă în comitatul Sibiu ; cererea s'a datu unei comisiuni, spre a raportă. În fine s'a alesu unu comitetu care să aduca unu raportu despre modalitatea și timpul tinerii unei espozițiuni.

Reuniunea femeilor înființată în Budapesta pentru cautarea ranitilor din Bosnia și Hertiegovina, se va transformă în „Societatea Crucii Roșie din Ungaria.“ Pe semne, va fi trebuința de ea — la primăvera.

Ce e nou ?

Maj. Sa regele a adresatu eri în 13 l. c. din Budapesta ministrului președinte Tisza o scrisore autografa, prin care i face cunoscutu, că din caus'a nenorocirilor produse în Ungaria prin esundarea Tisei, nu va veni cu regina la Budapesta cu ocașiunea serbării nuntii sale de argintu, — și totu-odata doresce, că speșele câte s'aru fi facutu din incidentul acesta, să se întrebuinteze în folosul inundatilor. Pentru acestu scopu, afara de sum'a (10,000 fl.) deja tramisa, măi pune la dispozițiune din statul'a sa privată, în numele seu și al reginei, 40,000 fl.

Principele de coróna Rudolf de curând va tîne o conferinția literară în clubul garnisonii din Praga. Obiectul are să fie batalia dela Spicher între francesi și germani la 6 aug. 1870. Cercurile militare astépta cu multa interesare acésta conferinția. Din Viena se șerie, că moștenitorul de tron în luna lui maiu va călători în Spania, spre a face visita regelui Alfonso, carele i e prietinu personalu.

Medaile comemorative. Pentru nuntia de argintu a Maj. Lor se vor bate și medaile de aducere aminte. Aceste vor costă câte 2 fl. și fiau-care dirigatoru va primi una, detragându-se pretul ei din plat'a lunară în 1 maiu.

Damele din Milano au tramisu la Roma o deputațiune, care va presintă reginei Margareta o medalie de aur, ca recunoscinția a vitejiei aretate de regina cu ocașiunea atentatului comis de Passanante.

Catastrofa dela Seghedin forméza obiectul de frunte al conversațiunilor în Budapesta. Diet'a de două zile se ocupa astă dicându toru cu caus'a acésta. În o ședinția secretă s'a desbatutu, că si deputatii să contribuiesca, s'au propusu diverse sume, dar s'a decisu că fiau-care să deie câtu va voi. Ministrul de finanție a mersu la Seghedin, ducându cu sine 200,000 fl. Maj. Sa a tramisu îndata 10,000 fl.

Diu'a de 15 martie, aniversarea revoluțiunii din 1848, se va serba de către unguri în mai multe părți. Junimea magiara dela universitatea din Budapesta a alesu unu comitetu pentru aranjarea serbării.

Renegatii români din Maramuresiu au subternutu ministeriului unu memorandu prin care protestéza în contra pasilor facuti de arhierii români în caus'a întroducerii limbei unguvesci în școléle poporale din țera.

Imperatés'a Charlotte a fost silită să fugă la 4 l. c. deminétr'a din palatul seu din Brusela, în care locuía de șapte ani, de óre ce zidirea luă pe neașteptate focu. Imperatés'a, care locuía în aríp'a drépta a palatului, de abia a pututu fi scapata numai pe jumetate îmbracata. Mare greutate a fost, pâna ce dên's'a s'a capacítatu de seriositatea situatíunii. La începutu se opuse energicu necesítatii de a-si parasi palatul, dar mai la urma cedă rugamintilor celor cari ó încungíurau. La începutu a fost transportata la famili'a doctorului ei Urts, dar îndata vení regin'a Belgiei într'o careta deschisa. Pe la 11 óre imperatés'a Charlotte a fost dusa, însoçita fiindu si de doctorul de alienati Smet, la castelul Laeken. În acestu castelu regele Leopold deja arangiasc totul spre primirea nefeicitiei sale surori. Dên's'a e acum liniștita. Sufletul ei e abatutu, fisice înse se afla bine.

Petrecere de carnaval în Bosni'a. Diuaríul „Bosn. Cor.“ descrie fórté interesantu petrecerea din diu'a din urma a carnavalului, arangíata în Seraievo de feciorii regimentului Iosifu, regimentu compusu cea mai mare parte din români. Antâiu s'a arangiatu unu conductu de nunta, preotul, mirele, mirés'a, cumetrii, si toti nuntasii, erau ostasi costumati. Deosebitu a facutu mare efectu mirés'a, represintata prin unu fecioru cu mustetie lungi, dar acoperitu cu velu. Înainte de cununia, cumetrul a tînutu o cuvântare umoristica. Apoi urmâ productiunea unui boșniacu cu ursul seu, care asemene erâ represintatu prin unu fecioru în piele de ursu. În urmâ înmorméntarea carnavalului, cu multe figuri comice.

Césornicul lui Rossi. Rossi întrase la teatru în contra vointiei parintilor sei. Tatalu seu, fórté mahnitú de a-l vedé îmbracisîndu o cariera care, dicea elu, nu-l va puté conduce la nimicu, încetâ ori ce relatiuni cu dên'sul. Acésta durâ doi ani, în timpul carora tinerul artistu, încrediéndu-se în vocea tainica care i spunea să staruiesca în otarirea sa, se luptâ ñi si nópte cu greutátile artei sale. Remase în sfîrșitu biruitoru si aplatusele publicului îl însciintiară de deplin'a sa isbânda. Elu își luase rëndul printre maestríi artistii, acei comentatori inspirati ai operelor eterne ale geniului tragicu. Renumele seu ajunsé pâna la tatalu seu. Voi si elu să védia déca, în adevéru, fiíul seu este acelu geniu de care toti vorbescu. Merse la teatru si ascultâ, ascunsu în fundul unei loji. Când cadíu cortin'a dupa actul al V-lea, dupa ce artistul fu rechiamatu de mai multe ori, tatal se duse în cabin'a unde se desbracá fiíul seu, si întindiéndu-i braciéle : „Iérta-me, i ñise elu, aveai dreptate si bine ai facutu cá ai staruitu în vointi'a ta.“ Si betrânul tata plângea de bucuria stringéndu la peptul seu pe artistu, care dicea într'o ñi, vorbindu de acésta reconciliare : „Éca celu mai frumosu succesu ce am avutu la teatru, si nu l'asiu dá pentru tóte cununele ce am primitu în viéti'a mea!“ A dóu'a ñi, tatalu lui Rossi i darú unu frumosu cé-sornicu, împodobitu cu briliante. Acesta i s'a furatu câte-va ñile mai în urma, la întrarea solemnă a archiepiscopului la Milan. („Rom.“)

Emanciparea femeilor. Senatul staturilor unite americane, a primitu cu 40 voturi contra 20, legea, prin care să iérta, cá la tribunalele staturilor unite si femeile se póta funcționá cá advocate.

Veduv'a lui Rossini a lasatu orasiului Paris întréga sa avere, care se urca la sum'a de 2.395,000 franci.

Logogrífu.

— De Georgina Popa. —

Din urmatórele 35 silabe se potu formá 14 cuvinte, din a càror litere iniçiale, cetite din sus în jos, ese numele unei foi politice române. Iéra literele finale, cetite din jos în sus, ne dau numele si conumele redactorului fóiei aceleia :

O, ung, te, bag, ur, gart, bor, e, re, ger, mii, ve, tra, kelb, lap, pulu, o, mut, i, stutt, burg, bii, o, ro, ianu, tr'a, a, lim, sa, ti, gens, su, sis, ne, bu.

1. Unu munte în Traci'a.
2. Unu ríu lateralu alui Gange de partea drépta.
3. Capital'a din Württembergă.
4. Unu poporu anticu din Gali'a Lugdunéna.
5. Unu duce normanu care cuceri Sicília.
6. O cetate marina în Itali'a superióra.
7. O moneta turecsca de argintu, face 10½ marca.
8. Unu imperatu Romanu care cuceri Daci'a.
9. Unu poporu anticu din Gali'a Celtica.
10. Unu orasiu în Bavari'a lângă Dunare.
11. Unu fluviu din Spani'a numitu acum Ebro.
12. O cetate în Andalusi'a numita acum Ossuna.
13. Unu fluidu fórté nutritóru.
14. Unu verbu ce aréta o lucrare de frecare.

Terminul de deslegare e 26 marté. Cá de altadata, si acuma se va sorti o carte.

Deslegarea ghicitórei din nr. 7 : „Doi ómeni mari.“ Deslegare buna nu s'a primitu dela nimene.

Deslegarea logogrifului din nr. 9 : „Fadéjev. Alesandru, Mossul, Insbruc, Lamarmora, Inn, Aargau, — literele iniçiale, cetite de sus în jos : „Familia“, literele finale, cetite de sus în jos : „Vulcanu.“

Bine Pau ghicitu dómnicele si domnișórele : Ecaterina Ardeleanu, Rosa Bozaciú, Eufrosina Popu, Sofia Ciavosçi, E. P., Fabia Damsia, Leontina Dragănu, Epracsia Ganea, Elisabeta Boleantiu n. Militaru, Aneta Blebea, Ana Biju, Iosefina Luca, Sofia Cerniciu, Maria Cheresi, Matilda si Georgina Popa, Valeria Nobilu, Elena Ciple, Rea Silvia Bocsianu, Amalia Popescu, Alesandrina Popovicu, Maria Popu, Adelaida Corchesiu, Iulia Putescu, Iuliana Savescu, Nina Popovicu, si dnii : I. Langa, C. I. Darabanu, M. Balbu, N. M. Todoranu, R. Asman, G. Vitézu, T. Seretianu, I. Tiarina, Dimitrie Prunesiu, Averchie Macovei, Parteniu Moldovanu.

Preminl'a câstigatu dn'a Iosefina Luca în Nagy-Kálló.

Post'a Redactiunii.

Dnei A. G. Durere, nu mai putemu servi.

Dlui M. in Seraievo. Cum ve aflati acolo ? Amu primí cu placere vr'o corespondintia despre esperintiele facute.

Berlin. S'a tramisu.

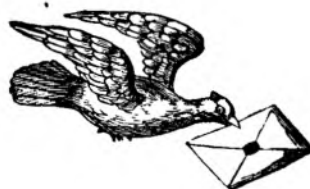
Bucuresci. Cea lunga va urmâ când va fi locu. Scurte

amu puté întrebuintiá mai iuteși mai adeseori. Niste corespondintie din viéti'a socială, literaria si artistica de acolo aru fi bine primite, cáci celalaltu corespondintie al nostru actualminte se afla în Dobrogea.

Cernavoda. Primitu fóia nóra ? De aice se tramite regulatu la Tulcea.

Dlui I. Tr. in Arađ. Poesiile s'au admisu pentru publicitate.

Dsiórei E. B. Ni pare fórté bine, si ve multiamimu. Fagarasiu. Îndata-ce vom dispune de spaciú.

Proprietaru, redactoru respundietóru si editoru : **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Budapest'a. 1879. Bulevard-Museu nr. 10.